

(مهوجی خه یال، شین و هه لپه رکئی له دیوانی مهوله ویدا)

خالد منصورى

به نام خداوند جان آفرین حکیم سخن در زبان آفرین
ته مجار سخت تهره ن زامم جه جارن چل بدؤ دایم چون گهسته ی ماران
هر وه زورمه ندهن رای تامای نه فهس تای ریشه تاقهت شییه نم جه دهس
بلیسه ی فیراق سو چنان جه ستهم ناسوره ن زامان گاز خه م به ستهم
دووی که داد دل پوشان سه ره هردان زهره که ردهن رو خسار پاییزه دهردان
سه سامه ن عالم یه کسه ر جه ناله م فهله ک موره ی به د شان اوه تاله م

ل.ژ ۹

.....

سه لامون عه له یکووم

دوروود بو ئیوه ی ته دهب دوست، شیعر دوست و مهوله وی دوست.

به ریزان، «فیکتور هرگو Victor. hugo نیودارترین شاعیری رومانتیکی سه ده ی
۱۹ ی فه رانسه که له سالانی (۱۸۲ تا ۱۸۸۵ ی زانیی) ژیاوه، له ریزی گه وره ترین
نوسه ران و شاعیرانی دنیا یه. ته گهر چی پیش له ته و مه کته بی (رومانتیم) نیویکی هه بو وه
پیشکه و ته ایکی کرد بو به لام به تیکرا زانایانی ته دهب ناس به و باوه رهن که ته و
(رومانتیسیم) ی گه یاندو وه به پله و پایته کی به رز ته و او...» جا ئوروو پاییه کان که به ته و
بلیمه ته شانازی ده که ن و له هه زاران به رگ کتیب و فه ره ننگ، نامیلکه و روژنامه.

سیمینارو کۆنگره‌ی تایبه‌تی بیره‌وه‌ری نیۆو بیروپرای «هۆگۆ» یان له سنوره‌کانی دنیا دا
تیپه‌پاندوووه‌و خستوو یانه نیۆ جیهانی به‌رینی ئەده‌ب. ئاخۆ ئیمه‌ بۆ هه‌ژاریکی دڵ
سووتاوی گه‌پاڵ و ده‌به‌ده‌ری ئەم دئی و ئەو دئی و ئەم شارو ئەو شارو و کوو «مه‌وله‌وی»
چیمان کردوه‌و تاچ راده‌یه‌ک ده‌نیاسین؟

به‌لئی ئەگه‌ر چی به‌ داخه‌وه‌ که‌م ته‌رخه‌می زۆریش کراوه‌ به‌لام رووی بارو دۆخی
روژگار په‌ش که‌ ته‌نانه‌ت ریگای خۆشه‌ویستی زانا ناوداره‌کانیان لی گرتووین و ده‌لاقه‌ی
گه‌شه‌ پیدان و په‌ره‌ی ئەده‌ب و زمانینیش لی کوپه‌وه‌ کردووین و ته‌شایو که‌ ئیکیشیان بۆ
نه‌ه‌شتوین!

چه‌ن که‌س ئەو هه‌لۆی به‌رزه‌فری ئاسمانی ئەده‌به‌ و اتا مه‌وله‌وی ده‌ناسن؟ که‌سیک که‌
به‌س به‌یه‌ک سووچ ته‌ویش له‌ کورده‌واری سه‌ره‌ه‌ل‌دان هه‌ستی پی نه‌کراو گوئی
بره‌واوه‌کانی شل نه‌کراو دلی بۆی نه‌که‌وته‌ خورپه‌وه‌.

پیری و فه‌قیری و که‌سای هه‌رسی نه‌بن به‌باری قورسی هه‌یچ که‌سی!

ئازیزان، نه‌مر سه‌ی عه‌بدوپه‌حیمی کورد خاوه‌نی ناسناوو ناز ناوی «مه‌عدوومی» له
سآله‌کانی (۱۲۲۱ تا ۱۳۰۰ی کۆچی) رێک که‌وتی (۱۸۰۶ تا ۱۸۸۲ی ز) ژیاوه‌، و اتا،
هاوچه‌رخ و «ته‌قربه‌ن» هاوته‌مه‌ن و «یه‌قینه‌ن» له‌باری ئەده‌به‌یه‌وه‌ هاو بییری «فیکتۆر
هۆگۆ» و سه‌ر به‌مه‌کته‌بی به‌رزو به‌رینی «رۆمانتیسیم» بووه‌ و ۷۹ - ۸۰ ساڵ ژیاوه‌ و له
سه‌رشاته‌ی تاوه‌گۆز چاوی به‌رووی دنیا هه‌لیناوه‌ هه‌له‌بجه‌و جوانپۆ، سه‌نه‌، سه‌لیمانی
چروستان، کانی که‌وه‌، مه‌ریوان و دێهاته‌کانی ده‌ورو به‌ری وه‌ک چۆرپونه‌نه‌ جا پاوه‌ و
کۆی و کۆی گه‌پاوه‌و رای کردوو به‌ شوپن نان و زانست!

جا بو‌گه‌ل و میلیه‌تی له‌وه‌ شووره‌یی تر نییه‌ که‌ خه‌می نان گه‌وره‌ کێشه‌ی ژبانی بی و
له‌وه‌یشه‌ سه‌ربه‌رزی تر نییه‌ که‌ تا ماوه‌ به‌ شوپن فیر بوون دا زابکات و لی ماندوونه‌ بی^(۱).

۱- اطلبوا العلم من المهد الى اللحد «چین گفت پیغمبر راستگوی ز گه‌واره‌ تا گور دانش بجوی»

جا لیره دا ریشه‌ی شوریه که هه‌لده گپرتته‌وه بو بارو دۆخی رۆژگارو بناخه‌ی
سه‌ر به‌ریه که‌شی ریکی بالای مه‌وله‌ویه.

دهك فلهك چۆن من دهردت كاری بۆ زامت پر نه ئیش نادیارى بۆ!
ئایا شوینه‌وارو جینگه‌ی پی‌ی ئه‌و هه‌موو راگردانه نه‌بووه که به شیوه‌ی په‌شیوی و
په‌روشی له زۆربه‌ی دیوانه که‌یدا خو ده‌نویسن^(۱)؟

هام دهردان ئیشی.. هام دهردان ئیشی پیمه‌وه‌ن ئیشی چ ته‌رزه ئیشی
ئیشی پیچ چۆن ئیش وه‌ماران ریچی ئیشی پر نیچی، ریشه‌ی گیان کیچی

ئێستا با ئه‌مه‌یش بڵه‌یین که هه‌ژاری و نه‌داری خو‌ی چاکه‌و «قۆره‌ته‌کانی خراپن»
دوو که‌لی چراموشی و پی‌سوز میژویشی لی ره‌ش کردوین، چۆن باورم وایه‌که چیمان
به ده‌سته‌وه‌یه‌و به به‌ره‌می مه‌وله‌وی ده‌زانین هه‌مووی کاره‌کانی نه‌و دوور نه‌مشک و
تکه‌و مال سووتیان و دهر به‌ده‌ری زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌کانی فه‌وتاندن به‌لام به‌وانه‌یشه‌وه
وه‌بۆ مان ئه‌شی که بڵه‌یین: مه‌وله‌وی له زۆربه‌ی ناوداره‌ بێناو که‌وتوو کانمان به‌هات‌تر
بووه‌و فارس و ته‌نی، «جای شکرش باقی‌است» به‌هه‌ر حال که ئاگر ئه‌که‌وتته‌ماله‌که‌ی و
کتیب و به‌بۆ چوون هه‌لبه‌سته‌کانی ئه‌کا به‌بلیسه‌و جا هیچ! ئاوه‌ها هه‌ستی خو‌ی
دهرده‌بری:

خامه‌ی سه‌راویز نه‌چای سیایی مه‌ریزۆ ئه‌سرین شه‌کوای جیایی
نامه‌ی سه‌د شکه‌نج وه‌هه‌م پیچ وهرده‌ن چۆن من سه‌رتاپاش شکسته‌ی دهرده‌ن
ده‌وات دووی سیاش جه‌ده‌م مه‌خیزو نامه‌سیاخاک وه‌سه‌ر مه‌ریزۆ

۱- گامه‌ مشغول زام، گا خه‌ریک دهرد
گار ه‌فیق خه‌م هه‌ناسان سه‌رد
گا سه‌رمه‌که‌رۆ هوون نه‌چه‌مه‌ی چه‌م
گا گامه‌ و یه‌رۆ سیلاؤ نه‌دیده‌م

دهوات دووی دەر وون گنج دان وهه مدها
 خامه شەق وەر دهن دم مه که رده وه
 مهوات هه ی ئاوات واسته که ی جه سته م
 کام زام بی جه تۆ من نه دیم نه سبب
 زامان تاوان هونوانان جو جو
 برپان تاي روبات قافیه خوانیم
 ده مه ی هه ناسه ی گهرم تاره که م
 ئایردان حوجره ی دلّهی پر دهر دم
 لبقه ویش کیشان وه لیته ی خه مدها
 زار زار مه نالۆ وه دهم دهر ده وه
 هه ی مؤمیایی، پیشه ی شکسته م
 جه فا ههر وه من، وه فا په ی زه قیب
 دهر د وه بان دهر دیه جه دووری تۆ
 نه مه ندهن تاقهت عیبارهت زانیم
 نه کووره ی دهر وون پر چه خاره که م
 سوچنان کتاۆ، مه جموعه ی فهر دم

جا ئیستا ته وانه مان که به ده سته وه یه بریتین له:

۱- عه قیده ی مه رزییه له ۲۴۴۱ بهیت دا به کوردی سۆرانی

۲- فه زیله له ۲۰۳۱ بهیت دا به زمانی عه ره بی

۳- فه وائیح له ۵۲۶ بهیت دا به زمانی فارسی

۴- دیوانه که ی به زمانی هه ورامی

۵- بری شهرح له سه رکئیبه ئائینه کان و نامه ی فارسی که بۆ ئهم و ئه و نووسیه تی.

ئیتیر له سه ر ئه وه نارۆم که کامیانی به هۆی خو شه ویستی وهان دانی چه زره تی شیخ
 «ئه بۆ وه فا» و عه شقی چه زره تی شیخ «عوسمانی سیرا جه دین نووسیه و یا بۆ ئیسباتی
 زانایی خۆی دایناوه و له بهر سوکنایی ئیشی تانه ی مه لافه تحۆلای قازی شاری سنه
 که پئی ووتوه: «... بچۆ ئامان له رزانه ی خۆت بیژه». بریکئی داناوه و چی و چی و چی های
 که.

چۆن ته وانه یان به ریزان تا ئیستا باسیان کردوه یان له دووایی دالیّ باس ده که ن.

به لام ئه وه ی وامن باسی لیۆ ده که م دیوانه که یه تی که له گوئزاری «ته غه زوولدا» که م
 وینه ده سته و گوئیکه دلفرین و پر له هه سته ی ناسکی به سۆز که بری جار ئاگر به رده داته

تان و پۆی ئینسان و بری جار وه کوو شنه‌ی ده‌مه‌و روژی به‌هاران ژین بزوتین و گیان هه‌ژین و دل راکیشه.

دیوانه‌که‌ی له‌سه‌رکیشی خو‌مالی کوردی‌یان کیشی ۱۰ برگه‌یی له‌به‌حری^(۱) «موت‌ه‌قاریبی موسه‌ممه‌نی ته‌سه‌لم‌فع^(۲) لن‌فعولن، فع‌لن‌فعولن» هۆنراوه‌ته‌وه.

شیوه‌ی «سه‌هلی مؤتمه‌نیعی» زمانی مه‌وله‌وی جینگای سه‌ر سوورپان و گه‌نجینه‌یه‌که که‌ته‌گه‌ر بی وینه‌نه‌بی که‌م وینه‌یه‌و ئه‌وانه‌ی وا به‌ورینگا دا‌رویشتون به‌شه‌که‌تی ولی نه‌هاتووی هه‌لگه‌را‌ونه‌ته‌وه!!

ئازیزم گولاو بۆی خو‌ی کو‌لم تۆن   ئه‌ربۆی تۆ نه‌بۆ بۆی گولاو جه‌کۆن؟
زه‌په‌ی بۆی زولفت که‌فته‌ن به‌به‌رزان   بۆی گولان که‌رده‌ن جه‌به‌رزان هه‌رزان
ئازیز وه‌مه‌رگ گه‌ر ئینسافت بۆ   هه‌نی کافیه‌ن بۆی زولفت په‌ی تۆ
ئیتیرچ حاجه‌ت ویت مه‌ده‌ی عه‌زاو   قه‌بوول که‌ری جه‌ور مه‌گیری گولاو^(۳)

جا باسی «سه‌نالیی به‌دیعی» وه‌ک «ته‌جنیس»، «ته‌قلیب»، «ته‌سجیع»، «ته‌شبهه»، «ئیهام» و «ئیتغراق» و چی و چی ناکه‌م که‌ئه‌وانه‌ی وا زانای ئه‌و عیلمه‌ن و باسیان لیه‌کردوو ه‌زۆر به‌یان له‌دیوانه‌که‌یدا دیم و دیمه‌ن ده‌نوینن، له‌وه‌یشه‌نه‌بووه که‌هه‌ست بکری که‌مه‌وله‌وی ویل بوو بی به‌شوین سه‌نعه‌ت و یان بۆ وشه‌ی قافیه‌ما بیته‌وه! به‌لام من له‌هه‌له‌په‌رکی و شه‌و^(۴) وینه‌سازی و خه‌یال باس ده‌که‌م که‌چون خه‌یال گه‌له‌ل خه‌یالدا یه‌یه‌کا چوووه‌و چۆن پیت و وشه‌و ده‌ستی یه‌کیان گرتوو ه‌یان هه‌لده‌په‌ژن یان شین ده‌گیرن که‌تایبه‌تمه‌ندی زمانی مه‌وله‌ویه.

۱- بحر متقارب مثنی‌ائلم

۲- بحر متعجب مثنی‌محجوف مسیغ مستفعلن فاع مستفعلن فاع

۳- یا له‌شوینتی‌تر دا‌ته‌لی:

نام په‌ی خاترش گه‌رده‌ن خه‌یالم

نام نه‌سه‌رزوان شیرینش تالم

Alitration - ۴

ساقی مەى هەى داد، موغەنى چەنگى نەى چى ھای فەرياد، موترىب ئاھەنگى
 گەرمى مەى، نەواو، كزەى دەفو نەى تىكەل بۆ چەنى زاىەلەى وەى وەى
 شىعرە كانى ديوانى مەولەوى لە بارەى چۆينەتى دەست پى كەردن و دوواى ھىنان،
 وينە گەرى و تابلىزى ھەستاوى و بە ھۆى زال بوون بە سەرزمان و ئاگا بوون لە دەنگ و
 موزىك و ناسكى بىرى «رۆمانتىكى» تەرو تەرچك و رووانگەى ناوەرەكىشى بە
 راستى جوان و خەيالوين ھەلپەركى دوو دەستمالە وسى پى و زىرەى زاىەلەى رۆرۆى
 تماشاكەين لەم بەيتانەدا كە دەبخونىمەو.

جەستەى خەستەى خار، خەم خەلا تەنان

بە يەلپۆگىل، دوور وەلا تەنان

شاخ و داخ و زاخ چۆل و ھۆل و كاو

سەر بەر دو سەر ھەرد، ساراو سەرسەراو

يان ئەم بەيتە:

خەستەى خار خەم، خەم خەيال وىم وە كزەى دەروون تەن زوخال وىم

يان با سەرى سەمالە سەما، جەكەين لە غەزەلىكى داكە باسى سە مادە كا دەلى

.....

دەلالەت جۆ شو چون رۆى ئازادى گەرمەى گەرم نەزم بەزم پەرشادى
 سەداى (لاوھەى لاو) زەرەى زەرەنجىر سەلسەو بانى سەر، بەند زرى و لاگىر
 زىلەى گوارەو زرنگەى زەنگەلەى زەر لە رزەى نەونەمام، لەرەى لىمۆى تەر
 شەوق زەوق و بەرق فەرق زەر كلاو ورشەو پەرشەى خۆى كولم بۆ گولاو
 شەقەو تەقەى گەرم، چەپلەو چىلەى نەرم چىرىكەى وەناز تىرىكەى وە شەرم

.....

شاخەى شىرخەى خىشل نىمەرەنگ فرەى فۆتەى شور پا ژنۆى گولەنگ چەنگ
 خشەو خشپەى خام، تەپەى پەنجەى كەوش عىشوەو نەزاكەت گرىشمەى پى خەوش

.....
 شاباش شادی شهیدای شاباشان خاس خاس کزه ی مؤز دهر وون خاش خاشان

که به روونی گوی هستی هه لپه رکی و «ئالتره شینی» پته کان ده کا

وه ک له به یتی یه که مدا «گ» و «ز» و «میم» و «ر»

له به یتی سی هه مدا «ز»، «ر»، «گ» و «م»

له به یتی چواره مدا «ش»، «ق»، «ر»، «و»

له به یتی پینجه م دا «ش»، «ق»، «پ» و «ر»

و تا دوابی

مهوله وی له نیو ئاسمانیکی بی دوابی و بی په ی له خه یال دا سه یر ده کا:

دل دیارنیه ن های نه که رده بو وه خزمه ت ئازیز ته شریف به رده بو

جهو دما من داد وه لای کی به روون نا به له د ته نیا را چون دهر که روون؟

ئه ونده دهر د ئاشنایه که بروای به سازگاری ژۆژگاریه

خه یر بو هم فه له ک کام خه یال که رده ن!؟

ديسان من په ی شه ر وه یاد ئاوه رده ن!

دیاره ن ئه ساس دووری دووری مسازۆ

ده بالام کالای خه مان موورازۆ

داخۆم رووی دووری کیش هان وه سه ردا

ديسان من برو وه رووی چه مه ردا

برۆ له ته رکبیه کانی ورشه کانی با سه یر که ین که کم و ینه یه ته گه ر بی وینه نه بن:

سه ربه رزی مه ینه ت - خه زانه ی خه یال شه مال - باده ی بی شه رتی - ته نووره ی

ده روون - په نجه ی پای ناله - مه و ته نه که ی چه م - فه رتووت نه ی - پیاله ی واق - هۆش

وہ حشی - تو پلاخہی دوو کہل - ئەسرین شہ کوا «تەویش بۆ قەلەم» - لیتە ی خەم - خاس
 خاس کزە ی سۆز گریشمە ی بی خەوش - گەردخە یال - بە ناباشی بورج «بۆ ئاسمان» -
 چارشۆ بۆ «تەم» - یەخ بۆ ئاوینە - بە یداخ دەماخ - بانگ بی شەرم - سیامال عەیش -
 خەفەت شادیشەن - خەم دەماخ بەرزەن - بالآخانە ی چەم - ئیفتار دل - بینی عیرفان -
 سەنگ مات ھەناسان کال - سەرپەنجە ی ھۆش - دەوات پرۆە ی - تە ی ریشە ی تاقەت -
 بنە ک دار خەم تە کرژ مەینەت و سەدان تە رکیبی جوان و تازە و نوئ کە شایانی زمانی
 پاراوی مەولەویە و بەس. مەولەوی ۱۱۲ سال (تەقربەن) لە مەو پێش کۆچی داویسی
 کردووە، چەن سالی پێش مردنی خوی خیزانی خۆشەویستی و «عەنەبەر خاتون» کۆچ
 دە کاو بە جی دێلی، راستی لە فەرھەنگ ئەوکاتە لە بری شویندا ئیستاش - پەرۆش بوون
 بۆژن مردن لای خەلکەوہ کاریکی ناشیرین و شوورەیی بووہ جا ئیمە گەورەیی و بەرزە
 بیرى ئەوکەلە مێردەمان زۆرتەر بۆ دەر دە کەوی کە لەو کاتە شینی مەرگی خیزانی
 دە گیرێ و جا قەسە - نەکی تاییەتی ئەوکۆ ستەم ھەلباردووە تەنیا چەن بە پتیکی لی
 دەخوینمەوہ تا بزاین و وشە کانیش چۆن وە کوو مەولەوی پێچ ئەدەن لە خۆ و ھاودەنگی
 دە کەن:

دلە ی دل دەمە ی مەیل لە یلی کەیل

مەحرەم دەرازان خەلۆە تەخانە ی لە یل

لانە حەلقە ی زولف عەنەبەر بۆی شەورەنگ

ھامدەم جای تەنگ ئەلحەد سەرای سەنگ

پەروانە ی مەزار ئاوات و استە کەم

تەرجەمە ی حالات پەسۆی جە ستەم

عەرزکەرۆە لە یلا وە سەد خەمەوہ

چەم وەنمەوہ، دل وە تەمەوہ

دیوانه کهت دیم بلیسهش بهرز بی
 بهرزی بلیسهی هر سات سهد تهرز بی
 وه هر ئهرزی له یل ملاد ناوه
 دلّهی سهنگ سهخت متاو ناوه

.....

تائهلی: .....

چیشهن مونیوون مه نزل بی تو بو
 بی هوشم خه بو، راس بو، درو بو!

مهوله وی وینه کیش و «تسویر گهریکی» کهم وینه به له بری جیگادا که باسی مه بهستیکی
 «خهیمی» ده کات - بیسه رو خوینهر ههستی زیندو بوونی وینه کان ده کا بو نموونه
 زستانمان ئاوه ها بو رسم ده کات:

زۆسانهن وهی رهنگ وه گهر دووان یاوان گسیجیای لوول گسیج کیلهی کاوان
 به ناباشی بورج بهرزه دیاران سفید کاری کهرد تاچهی مؤغانان
 چ شیرین زهر گهر توف هه وای سهرد گۆشواره نه گۆش نه و نه مامان کهرد
 پهی نیگای بالای مه جبوب بی گهرد یهخ ئاینه گرت تهه چار شیو ئاوهرد

.....

سهیریکی تهه وینه یسه بکهین:

دیا کهی وه شهرم جه په نجه ره ی ناز تا تاریشهی جهرگ بهراوه ردوه گاز
 په ترۆی زامه کهم ههه لابه رده وه وهخت بی ساریش بی تازه ش کهرده وه

تهی تهه تابلوه ماته مینه چونه؟ سهیری پیته شینه کان بکهین که چۆن په یدهر پهی ماتهه
 وه نوینن:

* کزه‌ی ره‌شه بای هه‌ناسان سهرد

سیامال عه‌یش ته‌خته ته‌خته که‌رد

* شریخه و گرمه‌ی هه‌ور دووری دۆس

وه فه‌نا به‌رده‌ن مه‌غزوره‌گ و پۆس

* شه‌راره‌ی گرپه‌ی نارمه‌هجووری

که‌رده‌ن وه‌غوبار کۆگای سه‌بووری

* ئیش نام سه‌خت تو‌یچ ئاما پێشدا

هه‌ر ئیشه‌ن مدیه‌ی که‌فته‌ن وه ئیشدا

و ده‌یان و سه‌دان شی‌عری جوانی که

که مه‌جالم نیه و کات ته‌نگه بۆ نۆاندنی

شی‌عریکی فارسیم له بیردایه که شایه‌د ۱۵ - ۲۰ سالی ته‌مه‌نم بو و بێ له یادگه‌ی میشکم دا

نه‌خشم کردوه و شاعیره که‌ش نازانم که‌ه ئه‌لی:

گر که چشم اینست و ابرو نازاین و عشوه این

الوداع ای زهدو تقوی، الفرار ای عقل و دین

باسی «ته‌وارۆد» و ته‌رجه‌مه‌یش ناکه‌م به‌لام مه‌وله‌وی به‌تییکی هه‌یه به‌و ناوه‌رپۆ که‌وه که

ئه‌لی:

شیوه ئه‌رئیده‌ن من کرده‌نم سه‌یر نام خوا حافیز، دین بنیش وه‌ خه‌یر

راستی نازیزان کامیان جوانترن؟

مه‌وله‌وی نوێ هانیوه و «ئیبداع»ی کردوه کاری که تا ئه‌و کاته‌ی بیری په‌ی بێ بردووه بێ

وینه‌یه و اتا شیوه‌ی شی‌عری ستوونی ده‌گۆریت، گۆایه بۆ مه‌رگی کوریکه‌ی ئه‌و قه‌سیده‌یه

ووتوووه که پاش چه‌ند به‌ تییکی ئاسایی ئه‌لی:

مه‌نعم مه‌که‌ردی گرانه‌ن دهردم   ئه‌ر شیع‌ر بو قافیه‌ی فهدرم
 فه‌ریاد جه شوره‌ی ئه‌رز چاره‌ی من   هه‌ر سه‌وزه‌ی مراد من نادیاره‌ن
 داد جه هه‌وای شووم به‌د ستاره‌ی من   هه‌ر نه‌و گولاله‌ی من نه‌ پتیاره‌ن
 یاوه‌لوه‌ی ده‌ف شا ده‌رویش جووشی   به‌و سه‌دای ریشه‌ی دل ئاشناوه
 یا جووش سه‌متوور، موتریب خروشی   چه‌نی ئه‌ی دوو فه‌رد چه‌سره‌ت مه‌عناوه
 به‌ل سه‌وز بیو تووم ئاره‌زووه‌که‌ی دل   های چه‌مه‌ ده‌خیل شه‌وی شه‌ونمی
 به‌ل روو بنمانو ئه‌و نازک ئه‌و گول   ده‌مه‌ نه‌سیم، واده‌ی سوب ده‌می

جا سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ریه‌و دادو فه‌ریاده‌ بی و وچانه‌ زه‌مانه‌ی بی به‌زه‌یی
 گه‌وره‌ترین بار ئه‌خاته‌ سه‌ر بارو نیو باره‌که‌ی و چه‌ن سالیکی دووایی ته‌مه‌نی چاوی بی
 نوورو رووشنایی بینایی کویر ده‌کاته‌وه:

بینایی دیدم تو وه‌سلامه‌ت   دیده‌نی دیدار که‌وت ئه‌و قیامه‌ت
 ئه‌ربینش نیه‌ن هه‌ی ئاوات وازم   باز هه‌ر ته‌سکینه‌ن گوش وه‌ ئاوازم
 جاله‌ شوینی‌تر دا روو له‌ خودا ده‌کاوه‌ئی: هه‌ر چیت دابوو پیم یه‌ک یه‌ک دامه‌وه
 هه‌ر چیت دابوو پیم یه‌ک یه‌ک دامه‌وه   حیسایی چه‌شرت وا وه‌ لامه‌وه
 و ئه‌گونجی میسراعی دووه‌میش به‌ حاله‌تی ئیستیفهام بخوینرته‌وه‌ چون ووته‌که‌ دوو
 سووچه‌ واتا:

هه‌ر چیت دابوو پیم یه‌ک یه‌ک دامه‌وه   حیسایی چه‌شرت وا وه‌ لامه‌وه؟!
 منیش تا ئیرا چوووم و ده‌نگی ئه‌و نه‌مره‌ دی به‌ گویماکه‌ ئه‌ئی:
 کورم چیته‌ به‌ سه‌رمه‌وه!!

لای ئیوه‌ خووش.

سهرچاوه کان

- ۱- فرهنگ معین
- ۲- یادی مهردان
- ۳- میژووی ته‌ده‌بی کورد
- ۴- تاریخ مشاهیر کرد
- ۵- رشته‌ی مرواری
- ۶- عه‌قیده مه‌وله‌وی (محمد علی قره‌داغی)
- ۷- میهره‌جانی مه‌وله‌وی
- ۸- دیوانی مه‌وله‌وی
- ۹- بحث‌های شفاهی مرحوم شیخ امین، شیخ علاءالدین حدود ۱۷ سال بیش
- ۱- بیرورای خوم